

Tornem a la llista

Dimecres de la setmana passada sorgia la notícia que Andorra apareixia en una nova llista, feta pública per la Unió Europea, de països que no cooperen en matèria de transparència i intercanvi d'informació fiscal.

La llista, pel que ens diuen encara en fase d'elaboració i per tant subjecta a canvis, inclou els països –entre els quals Andorra– que apareixen en almenys deu de les llistes nacionals efectuades pels països membres de la Unió Europea.

Mala notícia. Tornem a ser en una llista fosca o grisa. I hi tornem a ser amb algunes males companyies.

Tots els esforços desplegats del 2009 al 2011 semblen haver estat liquidats, esborrats.

Des de l'anomenada declaració de París, que va signar el cap de Govern Albert Pintat la primavera del 2009, passant pel ferm compromís, expressat en el meu discurs d'investidura com a cap de Govern el juny del 2009 d'avançar cap a la transparència de l'activitat financera, seguint amb la llei votada per una àmplia majoria del Consell General el setembre del 2009, introduint l'intercanvi d'informació fiscal prèvia demanda, Andorra va fer responsablement, seriosament, el seu camí cap a la transparència financera i bancària.

Entre el setembre del 2009 i el febrer del 2010 el Go-

vern que presidia va negociar i signar divuit acords d'intercanvi d'informació a la demanda. I aquesta ràpida i seriosa actuació ens va permetre sortir de la llista grisa de l'OCDE.

Ahora, la positiva negociació de l'acord amb Espanya, que vaig signar amb la vicepresidenta del Govern socialista espanyol, Elena Salgado, el 14 de gener del 2010, va fer que, en entrar en aplicació l'acord, Andorra sortís de la llista espanyola de paradisos fiscals, tal com estipulava l'article 12 de l'acord.

En consultar dimecres passat la documentació publicada per la Comissió Europea des de Brussel·les ens adonàvem que Espanya i Portugal havien “nominat” Andorra com a país poc cooperant fiscalment.

Tornem a una llista fosca. I hi hem tornat de la mà d'Espanya. Sobta. Costa d'entendre.

Aprofitant una visita a la Seu d'Urgell el ministre espanyol d'Hisenda, Cristóbal Montoro, declarava tanmateix que el Govern espanyol no considera Andorra un paradís fiscal. Declaració que permetia a *La Vanguardia* de dissabte, dia 20 de juny, titular un article així: “Montoro exclou Andorra de la llista de paradisos fiscals.”

No sembla gaire coherent que el Govern de Mariano Rajoy deixi, a Madrid i a Brussel·les, que Andorra s'in-

clouï en una llista on ja no hauria de ser per, a continuació, a la Seu d'Urgell declarar el contrari.

Si és un error és un greu error. Un greu error de gravíssimes conseqüències per a la reputació internacional d'Andorra. Un error que no quadra amb les tan pregonades bones relacions.

En aquesta situació les declaracions del ministre de Finances i portaveu del Govern, Jordi Cinca, introduint matisacions a la bufetada rebuda, no ens convencen.

Reconeix ara el ministre que “a la Unió Europea li preocupa que hi hagi països que tinguin massa avantatge fiscal per tenir models fiscals de baixa pressió”.

Quina llàstima que quan vam debatre i votar al Consell General la llei de l'impost sobre la renda no volgués compartir la nostra argumentació, que anava precisament destinada a advertir que fer, com va voler fer DA, una llei plena d'exempcions i de possibilitats de reduir la taxa nominal del 10% –el mínim acceptable pels interlocutors europeus– ens acabaria plantejant problemes.

No ens van voler escoltar. Ens van acusar d'alarmistes.

I aquí tenim, de moment, el resultat de tanta suficiència: tornem a ser a la llista.